

TELEGRAFUL ROMÂNULUI.

Nr. 92. ANULU XX.

Sabiuu, in 1628 Novembre 1872.

Telegrafulu ese de două ori pre septemana: Duminec'a și Joi'a. — Prenumeratiunea se face în Sabiuu la espeditur'a foiei pre afara la c. r. poste cu bani gat'a prin scrisori francate, adresate către espeditura. Pretiulu prenumeratiunei pentru Sabiuu este pre anu 7 fl. v. a. ear pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

tru celelalte părți ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. iera pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. și țeri streine pre anu 12 1/2 anu 6 fl. Inseratele se platescu pentru întâi'a ora cu 7 cr. sirulu, pentru a două'ora cu 5 1/2 cr. și pentru a treia' repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Epistole dela țiera.

(Fine.)

Impedecatoriul congresului nationalu numai atunci voru fi coratiti inaintea natiunei române, deca singuri voru prestá prin actionile lorú atátu, câtú ni promiteamu în folosulu nationalu dela energic'a lucrare a comitetului nationalu din 5—6 Maiu și dela unu congresu, ce erá sa se țiena. Tare ne tememu insa, ca caus'a nationale — va suferi și acum, cá totu-déun'a, cându se aflá ea în mâni nesigure. Deca conferinti'a din Alb'a-Iuli'a, s'a ținutu în Blasiu, din imposibilitáti fizice, póte nearangiate anume de asiá, fára concursulu Metropolitulu din Sabiuu, séu a imputernicitulu seu, este mirare, cum de n'au aflatu de bine, acea conferinti'a a comunicá celu putienu memorialulu de care se dice ca e inaintatu la locurile mai inalte acelor'a, pre carii dupa concessiunea capetata de susu, ea îi invita sa participe la facerei. Pastrea mistica a celoru trei barbati fatia cu românii de a le incurcá lucrurile și a-i ținé în nedumerire este atátu de nedescifrabile și totu odata îngamfata, precum nu se mai pomenesce la alte natiuni.

Din acésta procedere necorecta se vede, ca barbati acei'a, cari se jóca cu destinele unei natiuni, — nu s'au ruptu de politic'a personale, ci continua de a abusa de increderea natiunei. Inca totu mai esista activisti și passivisti — numiri atátu de odióse devenite pentru poporulu nostru și triste și posomorite în viéti'a nationale. Passivistii suntu credinciosi numelui ce-lu pórtá, pentru ca ei tacu și se odichnescu — pána tacu și activistii; vorbescu, lucra acesti'a — ei se scóla sa nimicesca lucrările acelor'a — și asiá processum in infinitum. „Cine nu vrea sa cóca, cerne tóta dlu'a.“ Trecu dile, trecu anii și ne vomu pomeni iera în timpurile cele triste, în cari vomu fi o massa numerica fára viétia. Poporulu românú geme amaru, cáci proroci falsi s'au sculatu în némulu seu, iera Ieremia trebuie sa deplánga sórtea lui. —

Pre cându pre terenulu politicu nationalu nu intempina omulu fára numai desastre, pre atunci o mánghiare ne mai remáne biseric'a. Acést'a au fostu în trecutú consolatórea románilor din Ardélú și Ungari'a în timpuri grele. Pre viitoriu se sperédia acést'a și mai multu, cáci, vorbindu de biseric'a greco-orientale din Metropoli'a Ardélului și a Ungariei, ea s'au ruptu din jugulu secularu și s'au investitu cu haina de serbatóre, cástigându-i-se în afara védia și libertate de o potriua cu celelalte confessiuni din Ungari'a, iera în launtru o basa solida canonica și consolidare prin constitutiunea ei. Dela concursulu loialu și sinceru alu membriloru ei aterna mai departe bunetatea fracteloru, ce póte aduce. Nu vorbimu noi, ci vorbescu strainii, barbati de sciintia, cari au adusu de modelu constitutiunea bisericiei nóstre; vorbescu mai departe faptele, dupa cari biseric'a nóstra desvóltá o vigóre pána în membrele mai mici ale ei; biseric'a romána gr. or. din Ardélú și Ungari'a nu numai s'au emancipatu din starea ei de mai înainte, dara au luatú si unu aventu mai insemnatu, cáci nu se mai conduce prin mesuri absolutistice, precum alte bisericu prin infalibilitáti, și inca viédia unu sufletu comunu, ce o radica la detinulu ei. Totu dteu asiá și credinciosii ținatori de ea sperédia și mai multu în venitoriu, pentru ce sementi'a buna are trebuintia de tempu pána sa creasca și sa se maturisésca — pána a te hrani din ea.

Suntu tare batátóre la ochi, fatia cu acosta, unele pasagie dintr'unu tractatu din nrii mai próspeti ai „Gaz. Tr.“ intitulatu: „Unirea, neunirea, greco-catolicismulu, greco-orientalismulu.“

Pare ca ne aflámu în tempulu scolastice din evulu mediu, cându celimu prin jurnalele nóstre astfelu de tractate intocmai cá cându s'aru fi gatatu tóte cestiunile, ce atingu interesele cele mai reale ale natiunei nóstre; deca alții scriu noi inca

nu le putemu trece cu vederea. Autorele acelu tractatu se ocupa și de biseric'a gr. orient. a románilor din Ardélú și Ungari'a; vorbindu de unele scaderi și abusuri în biseric'a gr. cat. baga și pre gr. orient. intr'o caldare, și vré sa-i férba laolalta cu greco-catolicii.

Intre altele dice în nrulu 74 alu „Gaz. Tr.“: „Apoi ce sa te mai trântesci și sbiciuli, cându în Blasiu se invatia jur'a și Istori'a bisericésca etc. cea papistasiasca și totusi striga în contr'a congresului papistasiescu magiaru din Pest'a, ca le rapesce autonomi'a, pre carea nu o prelege teologiloru lorú; prin urmare deca absolvesce teologi'a, în pracsá necum se aplice ce-va, dara nici potú enará despre istori'a bisericiei și dreptulu bisericescu alu románilor, fia uniti — fia neuniti. Asiá din ritulu nostru, din consuetudinea dreptului, istoria etc. a bisericiei nóstre gr. or. unite s'eu neunité va deveni unu chaosu, din care nu ne voru scóte ultramontanistii: — din Rom'a-vechie, nici Carlovițulu cu intregu Constantinopolulu; ci voru remanea cá o turma fára pastori.“

Scritoriulu acestoru siruri ne face greco-orientaliloru o imputare nebasata,*) cáci asiá scimu, ca greco-orientalii inca nu s'au zacharisitu de dulcetile catolicismulu, ci au remasu fideli vechiloru institutiuni și obiceiuri — bá în tempulu mai nou — potú sa se laude cu o renascere a viétiei canonice bisericesci în biseric'a lorú atátu în viéti'a practica prin introducerea sinodalitáti, cátu și pre terenulu scientificu prin edarea a unu numeru insemnatu de opuri și scrieri bisericesci — straine de ori-ce catolicismu.

Totu în acestu tractatu se combate nomenclatur'a de greco-orientali și greco-catolici — susliendu pre unele date istorice numirile uniti și neuniti cá mai corecte. Cându susliene scritoriulu acestui tractatu acestea — uita ca românii au fostu greco-orientali și cându greco-catolicii de astadi nu erau uniti, prin urmare numirea greco-orientale este corecta, iera numirea de uniti numai de 172 ani incóce. Cumca póte rataci unu românú „unitu“ în privinti'a unu séu altu lucru, ce atinge biseric'a greco-orientale a románilor din Ardélú și Ungari'a, nu este nici o mirare — pentru ca privesce lucrurile mai din departare, séu dóra chiaru aru aflá usiurintia și alinare dureriloru proprii, cându aru sci și pre altulu sociu de acelea-si doreri, dara m'a prinsu mirare, cându amu cetitu în nrulu 108 alu „Federationei“ unele porniri din partea unu dtsu „ortodocsu“ asupr'a bisericiei române gr. orientale din Ungari'a și Transilvani'a.

Elu cu o predilectiune desfasura în dóne colóne ale „Fad.“ o notiția mistificatória a jurnalulu germ. din Sabiuu „Herm. Zeit.“ despre inconvenientulu, ce s'aru fi intemplantu cu preotulu greco-orientalu din Palosiu**); — din tóte se vede ca „ortodocsulu“ de care e vorb'a nu cunósce mai bine cá „Herm. Zeit.“ starea cea adeverata a lucrulu, dara se silesce de a întrece în cinismu și în batjocorirea propria pre unu jurnalú nerománú.

Eu unulu, care nu cunoscú cum se are lucrulu cu episod'a preotulu dela Palosiu, și care insusi asceptu, dupa ce s'au facutu atát'a vorba, a se face la tempu cunoscutu și publiculu românú starea lucrulu, voi reflectá zelozulu „ortodocsu“ numai atátu, ca chiaru sa se fia intemplantu preotulu din Palosiu unu atare inconvenientu, ceea ce inca nu se scie, și nici „ortodocsulu“ nu scie, fost'au indreptatitu elu („ortodocsulu“) de a trage dintr'unu atare episodú consecintié atátu de grave pentru biseric'a greco-orientala din Metropoli'a intréga, incátu sa o puna mai pre josu de tóte cele-lalte confessiuni

*) Face mai multu, dara: „kommt Zeit, kommt Rath“, dice némțulu.

**) Care, dupa cátu scimu, nu s'a intemplantu de locu.

din patria. Se vede din tóte impreginrările ca scritoriulu articolulu din „Federationei“, deca este intr'a-deveru ortodocsu, n'are nici unu simtiu de demnitate propria, cáci în fati'a lumii vorbesee neadeveruri grosolane în contr'a unei bisericu intregi — și astu-feliu, deca s'au creditu pre sine de ortodocsu, — apoi prin faptulú seu acést'a s'au aretatu cá unu neortodocsu. Au nu s'au intemplantu și nu se intempla în sinulu bisericiloru, pre care le pune elu cu moralitatea preste bisericile române gr. or., scandalele cele mai mari, de care au vorbitu pres'a européna, fára cá sa-i fi trasu oine-va pentru aceea la indoieľa moralitatea întregi corporatiuni bisericesci. Intr'o familia, care numerá numai 5 membri, póte sa fia unulu stricatu și cei'a-lalti de omenia, pentru aceea nu va indresni nimenea sa dica, ca intrég'a familia este stricata. Se vede dara, cátu de departe au mersu vanitatea acelu scritoriu!

Scritoriulu ortodocsu din „Federationei“ se vede a fi atátu de naimitu în trebile bisericesci ale greco-orientaliloru, incátu nu cunósce caus'a pentru ce n'au ajunsu inca acolo de a se primi în seminariulu din Sabiuu numai absoluti de gimnasiu; deca va cugetá și „ortodocsulu“ la acést'a va veni la resultatu, ca cualificatiunea preotiloru merge mâna în mâna cu dotarea lorú, ceea ce n'au potutu sa se faca cu aceea usiurintia materiale, cu care usiurintia mentale au scrisu ortodocsulu în „Federationei“.

Apoi sa nu scótiá ochii gr.-orientaliloru cu uniti în privinti'a acést'a, cáci ei au dotatiuni și bani. Dealtmintrea póte sci și ortodocsulu, celu ratacitu prin „Federationei“, ca greco-orientalii nici cându n'au avutu de modelu pre alții și sperédia, ca nici pre viitoriu, de va ajutá Ddieu, nu voru avé a imitá pre nimenea.

Mai curendo intorsu precum au potutu avea ocaziune sa se convinga și ortodocsulu.

Inca unu sfatu de incheere pentru „ortodocsulu“, deca d-lui are cugete curate, cá unu ortodocsu, apoi sa nu caute a scrie prin jurnale și inca intr'unu jurnalú cá — „Federationei“ astfelu de lucruri — ci sa acopere*) — nu intielegu casula presinte dela Palosiu, cáci este pré neinsemnatu, ci alte lucruri mai mari ce aru putea sa intempine pre muritori și aru putea educe cátu de putiena rusine pentru románi, ci sa caute vindecarea reloru acolo, unde este loculú competentu, adeca în sínódele și congresele nóstre. Iera „Federationei“ altu sfatu, cá sa mature mai întâiu dinaintea usiei seleso și a nu se mai întrece cu firea. —

Diet'a Ungariei.

Siedinti'a din 22 Novembre se deschide la 10 óre 15 minute sub presiedinti'a lui Bittó. Dintre ministrii erau de fatia Tre fort, Wenckheim, Pauler, Slavy, și Tisza.

Dupa autenticarea protocolulu siedintiei din urma anucia presiedintele incurgerea mai multoru petitiuni, cari se indruméza la comisiunea respectiva. Publicu erá fórté multu în galerii.

Dupa ce se terminá cu curentiile vine la cuventu.

Ladis. Koriznici: „Evenemintele cele deplorabile, intemplate în cas'a acést'a în sesiunea trecuta, cu deosebire la finitulu ei, tóte cáte s'au intemplantu în cas'a acést'a, în dilele din urma, suntu de natura de a impedecá cu deseversire cursulu lucráriloru și de a vatamá demnitatea acestu parlamentu alu patriei nóstre, de a nimici deca nu de totu, celu putienu în o parte considerabile și acea credintiá buna și opiniune favorabile ce erá în tóte pártile despre maturitatea nóstra politica. (In drépt'a: Asiá este!)

„Cu inim'a sangeránda amu luatú totu-déun'a notiția despre evenemintele aceste și mi-a parutu reu pururea, ca teatrulu acestor'a a fostu parlamen-

*) Sa nu ne tememu de publicitatea sincera, ci sa combatemu numai pre cea cu tendintié necurate. R.

talu nostru. Amu engetatu ca ce póte sa fia caus'a cea adeverata a acestoru eveneminte si o amu aflatu — se póte, ca me insielu — in patim'a cea mare ce conduce afacerile nóstre, cu deosebire in patim'a de partida, carea nu voiesce a se margini prin considerare tréza. (In drépt'a: Asiá este!)

„Acést'a e, domnii mei, fontan'a procederei celei patimasie, carea nóne ni aduce mare dauna morale.

„A dóu'a causa a arátárilor mentionate dupa parerea mea, — se póte ca parerea mea e ratecita — este de a se cautá in neperfectiunea si defectuositatea Regulamentului nostru de afacerile casei. (In drépt'a: Asiá este!)

„Noi nu considerámu, domnii mei, ca suntemu unu poporu sangvinicu, iéra regulele nóstre suntu de acea natura, încátu — precum ne invatia esperintia — nu au poterea receruta, pentru de a abate la tempulu seu discussiunea între marginile ei naturale.

„Purcediendu din convingerea acést'a, dimpreuna cu alti deputati asternu eu casei acésta propunere.“

Cuventatoriulu cetesce unu proiectu de resolutiune in urm'a cărui sa se modifice art. IV resp. § 15 alu acestui articulu din 1848, pentru cá in sesiunea de fatia sa se schimbe regulamentul de afacerile casei.

„Intr'acést'a se coprinde, onor. casa, propunerea mea. Tienendu stensu de ordinea casei, mi reservu dreptulu a motivá la tempulu seu propunerea mea; Astadi me rogu numai cá propunerea mea sa se tipáresca si încátu se póte inca pre máne sa se puna la ordinea dilei. (Aplause in drépt'a, contr'adocere in steng'a).

Col. G h y c z y trece preste meritulu obiectului, pentru cá sa nu dea drumu pasiunilor de partida, de cari facu antevorbitoriulu amintire. Elu doresce numai cá propunerea sa se tipáresca si apoi sa se decida, déca e si cându e de a se pune la ordinea dilei. (Aprobare in steng'a)

S i m o n y i á apoi cuventulu, spre a presentá unu proiectu de resolutiune analogu — precum dice d-sea — cu alu lui Korizmici.

Considerádu — dice oratorele — ca in tempulu din urma au aparutu in foile interne si esterne repetite invinuri contr'a guvernului preste totu si in specialu contr'a unoru membri singurateci ai guvernului; considerádu apoi, ca aceste invinuri

se referescu la administratiunea tesaurului publicu, ceea ce strica si deróga nu numai autoritatiei guvernului, ci si creditului tieriei, chiaru si in casulu, cându aceste invinuri suntu nefundate;

Considerádu mai departe, ca concessiunile pentru constructiunea de cai ferate au datu cu osebite ansa la asemeni invinuri, ca la rescumperarea podului de feru, la contractarea detoriilor de stat, la cederea de cladiri mari publice, la vinderea si arendarea de bunuri ale statului s'a procesu totu-déun'a cu eschiderea publicitatiei si a concurentiei, oratorele propune: Camer'a sa invite ministeriulu respunditoriu reg. ung., cá sa-i presente tóte acele contracte, cari le-a incheiatu cu privire la afacerile mentionate dela numirea ministeriului reg. ung., si pâna astadi; mai departe, pentru examinarea acestoru acte camer'a sa aléga o comisiune de siese membri; alegerea acestei comisiuni sa se faca astufeliu, cá totu deputatulu alegatoriu sa scrie pre unu biletu numai trei nume, si cei ce in urm'a acestei proceduri voru primi mai multe voturi, acei'a se voru considerá de alesi. Comisiunea va alege apoi in s'a-si pre alu sieptelea membru, pre presedintele seu; déca inse in cursu de trei dile nu s'aru unu in acésta privintia, atunci presedintele se va alege in fia care di prin sórte din sinulu comisiunei. Siedintiele comisiunei sa fia publice; iéra protocoálele si diarietele ei sa se tramita camerei la tempulu seu dimpreuna cu raportulu comisiunei. —

Dupa ce se observá din partea unoru deputati, ca resolutiunea lui Simonyi, in care se propune cu totulu altu ce-va, nu se póte pertractá de-odata cu a lui Korizmics, presedintele invita sa se scóle acei deputati cari voiescu, cá resolutiunea lui Simonyi sa se pertracte in siedintia de máne de-odata cu a lui Korizmics. (Mai întâiu se scóla steng'a întréga; dupa vre-o câte-va minute se scóla apoi si o parte din drépt'a, care a fostu primita din partea stengei cu aplause si cu sa tráiesca.)

In fine presedintele anuncia, ca ambele resolutiuni sa voru tipári, distribuí si pune la ordinea dilei pre sied. de máne, si cu acést'a sied. se radica la 12 óre.

Dela universitatea fundului reg.

(Siedintia din 21 Nov.)

Mai întâiu se cetesce si apróba protocolulu siedintiei ante-mergátore. Presedintele (comesulu

M. Conrad) impartasiesce ca renunciandu deputatulu cercului S. Sebesiu G. Baritiu la mandatulu seu, s'a alesu in locu-i Dr. St. P e c u r a r i u , care dejá si-a asternutu protocolulu de alegere. Alegerea se apróba.

Dupa une-altele vine la ordinea dilei propunerea pentru compunerea unui comitetu de 7 membri, care sa elaboreze unu proiectu nou despre organizatiunea municipale a fondului regeseu. Gebel afla propunerea acést'a cu privintia la motivele si scopulu ei atât'a de chiara, încátu aru fi perdere de tempu a mai vorbí multu despre ea; elu recomanda deci propunerea. Macelariu e contr'a propunerei si propune trecerea la ordinea dilei. Fr. Schreiber se pronuncia pentru acceptarea propunerei. M. Dobó afirma ca propunerea din cestiune nesuesce o reasumare a resolutiunilor universitatiei din anulu trecut otarite in afacerea reformei municipale. Operatele majoritatiei, minoritatiei si a deputatului Zaminer s'au asternutu ministeriului; o provocare nóua din partea ministeriului pentru darea unei nóne pareri nu se afla si din acést'a cauza si densulu e pentru trecerea la ordinea dilei. — Punendu-se la votu se primesce propunerea. Alegerea comitetului se va face dupa incheierea siedintiei.

Obiectulu prossimu de desbatere a fostu propunerea br. Bedeus, privitóre la dotatiunea statului pentru scólele inferióre de agricultura in Bistritia si Brasiovu.

Br. Bedeus renuncia la pertractarea meritória a propunerei sele, de óre ce intr'aceea a esperiatu, ca mai multe acte relative la acele scóle dejá se afla in mánile comitetului de 14; de aceea face propunerea de adausu ca propunerea sea de mai inainte sa se tramita comitetului de 14 spre darea parerei.

Dupa o desbatere scurta, la care iau parte Fr. Schreiber, Macelariu si Br. Bedeus, se primesce propunerea acestui din urma.

Dupa o pauza scurta se dau siedulele pentru alegerea comitetului de 7 membri; si reesu cá alesi: Gebel, Müller, Heidendorf, Schreiber, Macelariu, Litschken si Lang.

Presedintele róga pre comitetu a se constitui si a-si incepe lucrulu; cu ce siedintia se incheia.

FOISIÓRA.

Istori'a Albinel.

Din numerulu imensu alu insectelor, Albin'a este unic'a, pre care omulu din timpurile cele mai primitive s'a incercatu sa domesticéscu si sa cultiveze, spre folosulu si placerea sea. Cultur'a albinelor este asiá de vechia, cá si cultur'a genului omenescu.

In Genesis (Cartea I a lui Moise) ni se istorisesc despre Iosifo si fratii sei, ca patriarchulu Iacubu, tramitiendu pentru a dóu'a óra pre fiii sei din Palestin'a, sa cumpere pâne, le-a datu intre altele producte ale tieriei si miere, pentru cá sa induplece prin acestu daru pre locotiitoriulu regelui Egiptului, de a le dá pâne — de unde urméza inca, ca oferirea de mita este unu usu fórte vechiu la ovrei. De aici se póte conchide, ca ovreii cunosceau dejá cu 5000 ani in urma cultur'a albinelor; de-si este pozitivu, ca in tier'a „unde curgea laptele si mierea“, se aflá si se consumá si miere selbatica. Lui Israilu, carele ratecea prin pustia, tienea man'a, intocmai cá „franzol'a si mierea.“ Cá alta proba, cumca mierea erá bine cunoscuta poporului, ne póte servi si faptul, ca in proverburile si alegoriile loru figuréza mierea cá imaginea intielepciunei ceresci, cá cuventulu dulce si placutu, cá fertilitatea unei tieri.

Si Grecii antici cunosceau de multu mierea. Scirile cele mai esacte in privintia acést'a le primimu in sa abia dela Hesiodu, carele a traitu in scóclulu 12. n. Chr. Din opurile sele vedemu, ca Grecii aveau pre lângu casele si in grádinile loru prisace bine arangiate. Apoi se serveau de proactele albinelor la jertfe si cá nutrimentu. Albin'a pentru cei antici erá in genere o fiintia multu mai pretioita, decâtu pentru noi; mai alesu, fiindu ca atunci mierea inlocuia zacharul de astadi la indulcirea bucatelor. Cea mai buna miere in Greci'a a fostu acea de pre muntele Hymettos, care si-a passtratu renumele seu inca pâna in dilele nóstre.

Asemenea a jucatú cultur'a albinelor si in economi'a romanilor unu rolú insemnatu. Pre unele mosii mai mici din Itali'a, nu se cultivá altu ce-va, decâtu mierea. In grádinile se sadeau plante diferite, pline de miere, in numeru fórte mare, anume pentru albine, încátu astfeliu unu singuru poporu bine intretienutu producea prin prisaca sea pâna la 1200 franci banii nostri!

Este de remarcatu, ca „Albin'a“ afara de locurile cele fórte friguróse, exista ori si unde, si produce miere si céra. Deci este probabilu, ca si germanii cei mai vechi au cunoscutu albin'a, si scriitori, cari au traitu cu 22 secolu in urm'a nóstra, atesta, cumca germanii cultivau cu mare zelu prisacele, mai alesu pre lângu malurile Rinului. Romanii vorbescu dupa lupt'a din padurea Teutoburga, de faguri lungi si lati adusi dela germani, cari conchidú o miere si o céra fórte buna; ceea ce se explica de acolo, ca ei intrebuintiau cá stupa copaci boltiti; si albinele avéu la dispositia stejari, tei, imasie cu flori etc. Mierea si céra erau inca in timpurile cele mai primitive obiecte de schimb, si chiaru legislatiunea se ocupa de densele.

Introducerea si respándirea crestinismului a influentiatu tóte ramurile culturai, dându-le directiuni mai favorabile. Astufeliu vedemu si céra intrându in oficiulu divin, mierea primí unu nimbu deosebitu, fiindu ca se servise cá nutrimentu in pustie atâtu de St. Ioanu câtu si de Christosu. Apoi cu miere se indulcea vinulu aspru, pre carele nu-lu dispretiulau nici preotii, nici calugarii; ceea ce atesta, ca dejá cu mii de ani in urma se cunoscea „rectificarea“ vinului. Monastirile se ocupau cu prisace prin grádinile loru, inca cu multu inainte, de ce Carolu celu Mare a facutu anume legi pentru acésta cultura. Dreptulu sacsonu punea pedéps'a de mórte pre furtulu unui stupu inchisu.

Cuantitati mari de céra si miere emigrau din Germani'a prin Hamburg la Ispani'a si Portugali'a, pentru numerósele monastiri si biserici de acolo. Si astadi suntu renumite turtele dolci si prajiturile de Nürnberg, ale căroru substantia principala este mierea.

Unu esemplu frumosu, carele ne arata, ca si in tempulu celu mai nou cultivarea albinelor tiene pasu cu anticitatea, ne da Americ'a, unde s'a adusu albinele in anulu 1664. Unu scriitoriu americanu dice, ca indianii privescu pre albine cá premegátóre ómeniloru albi. Inaintea loru fugu indianii si bivoli. Acele „musce englese“ cum le numescu peile-rosie, au umplutu dejá boltiturile copaciloru paduriloru vecinice cu dulcétia ceréscu; si stupinile Americi de Nordu si de midilocu producu atât'a miere si céra, încátu numai prisosulu esportatu face 234,000 puncti céra.

Cultivarea albinelor are si unu interesu eticu. Statulu, ce-lu forméza albinele intr'unu stupu, organizarea acestui'a, legile la care se supuna tóte, arangiammentulu sublimu si curatieni'a ce o padiescu — ne potu servi cá unu modelu de ordine si disciplina. Destinulu fia-cárei; serguinti'a loru si economi'a ce o facu, potu fi unu stimulu pentru activitatea nóstra. Slabe si mici, cum suntu acele fragile insecte, ne arata, ca unite in comunitati, suntu capabile a intretienea singure, si a sustienea inca cu prisosulu loru esistente de familie intregi; unite, ele suntu capabile a se aperá contr'a atacurilor inimice. Prevedinte dela natura cu unu ghimpu veninosu, ele lasa in pace pre cei ce nu se léga de densele; punu inse la momentu in regula, pre acei ce le ataca. Indulgente si milóse facia cu copii, ii ingadnie chiaru a se jucá in apropierea loru; dara suntu dusimane de mórte copileloru si femeiloru sulimenite, precum si spitieriloru si sepetoriloru de morminte.

O traditiune cunoscuta dice, cumca primulú Rege-Sacerdote alu prussiloru antici, Waidewu a deprinsu pre acelu „selbaticu si brutu poporu“ cu ordinea statului si cu moravuri mai umane, arétându-te obiceiurile si institutiunile albinelor.

„N. Car. Rom.“

Din o corespondință originală a lui „Fr. Blt.“ datată din Berlinu celimă despre cērt'a și lupt'a religioasă de acolo următoarele :

Lupt'a religioasă bătăie imperiulu nemțiescu întregu, cu o vehemență ce crește totu mai tare din septemăna în septemăna. Foile politice implu mai multu de trei părți din colōnele lor cu controverse bisericesci, reuniunile resuna de atacurile partitelor desbinate și nu arare ori dau cu bătēle unii în alții. Tergulu de cārti ne aduce pre fiecare septemăna scrieri nōve și brosiure, care tratēza cestiuni politico-bisericesci, parte din punctu de vedere scientificu, parte în formă populară. Se întielege de sine ca, în o asiă mare patimă a ambelor părți, nu lipsescu nici pamfletele. Se crede omulu transpusu în timpurile reformatiunii, cāndu e martore alu certei și discordiei și cāndu privește spre evenimentele deplorabile, cari au sgu-duitu pāna 'n fondu și în modulu celu mai periculosu pacea confesională, pāna mai anuțertiu neconturbată. Solemnitatea reformatiunii serbată dilele trecute (pentru aducerea aminte de reformarea bisericeii începută de Luther în 31 Octomvre 1517 prin afișarea celor 95 propozițiuni de disputatū pre pōrt'a bisericeii din Vittenberg) a oferitū oratorilor celor mai veduți de aici ocașiunea de a infatși și respinge arogant'ă Romei, obradnic'ă, ce crește din ce în ce totu mai multu, a iesuților în modu detaiatu și pre une locuri fōrte energicu.

S'au vorbitu une-ori cuvinte aspre și armele ascuțite nu s'au crutiātu pretotindēna înse acestu tonu pre aici pāna de facia necunoscutu de iritatū și afla scusarea și splicatiunea în nesatiositate și în tonulu fāra consideratiune, cu care ataca și injura pre aici cā și pretotindēni ultramontanismulu pre biseric'ă evanghelică, pre protestantismulu nemțiescu și pre corifeii și protectorii lui printari. După cum strigi în padure asiă și resuna și în adevēru, ca chiar și cei mai zelosi oratori protestanti ai Berlinului nu aru fi în stare a ajunge nici pre departe în injuratori a sut'a parte din aceea, ce face și celu mai simplu curatū de ursuline sēu caplanulu unui locu filialu din partea catolicilor. Rustici'ă și demiteri personali nu suntu însusiri ale fia-cārui'ă și tocmai în aceste clerulu catolicu alu Berlinului e în stare a face ce numai e posibilu.

Aru trebū cā spiritulu protestanticu sa fi scutatu cu totulu în populațiunea de aici, cāndu nu s'aru opune contr'a suciturilor perfide ale adevērului, contr'a negarei factelor celor mai simple și contr'a injuraturei și deriderei în durnalele ultramontane și calendare. În adevēru ca nici într'unu orasiu, în care 9/10 profesēdia confesiunea evanghelică, nu aru cutediā a se demite o fōia la atari defaimāri a protestantismulu, după cum produce „Germania“ de cāte-va luni aprōpe în tōta dnu'ă. „Augsb. Allg. Ztg.“ aduce aminte, în unu articolu de totu nou, obiectiv și scurtu, fapt'ă istorică, ca nainte de acēst'ă cu 333 ani principele electoralu Ioachim II din Brandenburg a primitu în acēst'ă dī în Spandau intaiasi dată cuminecat'ă în ambele forme, și ca prin acēst'ă s'a introdusu reformatiunea, de ore ce magistratulu din Berlinu a urmatu cea-laltă dī esemplulu principelui electorale. Acēst'ă reminiscență istorică, simplă și cunoscută fia-cārui'ă scolaru, pune pre iesuții dela „Germania“ în armatură. Ea scrie de „conturbare de pacea confesională“ și injura aducerea aminte la principele electorale Ioachim II, reprezentāndulu cā omu fāra cuventu și caracteru cāci n'a ținutu la juramentulu, ce l'a datu tatā-ne-sēu pre patulu de mōrte, „a nu trece nici cāndu la reformatiune.“ Pedēps'ă înse pentru acēst'ă crimă inea n'a întârdiatu, principele Ioachim II si-a datu sufletulu în musicarile cele mai teribile de consciință etc. Altu-cum acēst'ă defaimare nici nu e ce-va nou, cāci dejā de multi ani se încērcă ultramontanismulu a defaimā și espune în calendariulu numitū „Bonifacius“ ce apare aici, memori'ă la totii principii Brandenburgici. Tōte, cāte s'au întemplatū în Prussi'ă din tempulu reformatiunii, se asemnă cā stricatiosu pentru poporulu catolicu în aceste calendare chiaru și fisiognomiele mai nainte atātu de deschise aru fi capetatu o trasura ascunsă și neplacută, de cāndu a trecutū Ioachim II la reformatiune etc.

În modulu acēst'ă polemizēza organulu iesuților și alu catolicilor din Berlinu în numeru neînsemnatu contr'a religiunei majoritāției preponderante a populațiunii și contr'a religiunei la care apartiene cas'ă domnitorē.

Se mai pōte deci cine-va mirā, dēca populațiunea iēsă din indiferentismulu ei și face contr'a-demonstratiuni. În adevēru preotii din Berlinu suntu

indulgenti și cestiuni confesionale nu i pune usioru în armatură, înse domni Majunke, Müller și consortii au sciutū a scōte din linisce și pre cei mai indiferenti și întiepti.

Asiă se pregătesce dejā pentru tempulu celu mai aprōpe o monstre-adunare de poporū, în care se va protestā solemnulu în numele populațiunii berlinese contr'a obrasnicei vatemāri a protestantismulu și contr'a defaimārei antecesorilor gloriosi ai casei nōstre domnitorē. În tōte adunările cercuale se pregătescu publicatiuni, în unele se voru propune chiaru și petitiuni pentru suspenderea congregatiunilor preotiesci ce s'au escatū în Berlinu, prin cari sa se infiga tinerimei unu „spiritu inimicu patriei, periculosu statulu și conturbatoriu de pacea religioasă etc.

Agitatiunea anti-catolică pōte ca va luā în tempulu celu mai de aprōpe dimensiuni mai mari decātu credu ultra-montani și decātu le va fi lorū placutū. Dejā Dominec'ă trecută erā temerea de o demonstratiune a poporulu înaintea localulu redactionalulu „Germania“, înaintea cassinei catolice și înaintea monastirei Dominicanilor, pre care cu deosebire o uresce poporulu. Polit'ă a luatū mesuri în ascunsu. — Aci ne-au adusu iesuții, pacea religioasă e ruinată, patimile suntu desceptate — veda acum conturbatorii, cum o voru restaurā și sa împedece daune mai mari pentru sine și totu publiculu.

Montenegro. După macelulu de Lipov'a, dice „Correspondință orientala“, unde turcii au reusitū a fi bătuti de Montenegreni, diariile tureofile au începutū a atribui vin'ă pentru acea rusine Montenegrinilor, și a pronunці sentiți'ă de mōrte asupr'a autonomiei politice a acestui statū. Asemenea cuvinte s'aru fi prefacutū în fapte, dēca Midhat-pasi'ă aru mai fi statutu la cārma. Montenegro s'a și acceptatū la acēst'ă, și a concentratū din buna vreme trupe la frontierele sele, sub comand'ă voivodilor Plamenaci și Raievici. Dară mai apoi au venitū la frontiere în Colacinu. Muntesharifulu Saim-pasi'ă și comandantulu militarū Ibrahim-Pasi'ă, cari, prin interventiunea lui Osman-Aga-Avdegici au deschisū tratāri de pace cu comandantii Montenegrii, ale cārōru rezultatū au fostu, ca Montenegro si-a retrasu tropele dela frontiere. De ambele părți s'au numitū anchete pentru a cercetā cestiunea; — aceste au redigiatū 2 acte identice, prin cari se constata daunele, facute localitātilorū montenegrine prin canonadele turcesci, spre a se înaintā guvernelorū respective. Totu-odată s'a otaritu, în modu definitivu, și lin'ă de garantă, nu se pōte trece, fāra implinirea formalitātilorū prescise. — Cu acēst'ă a terminatū anchet'ă lucrārilor sele; dară cercetāriile au ăretatū odată mai multu, cumca Turci'ă și guvernamentulu ei provincialu au fostu caus'ă versārei de sânge; faptu, pentru care a și cerutū scuse guvernulu turcescu prin unu actū adusu de majorulu Tesik-Bey. Pacea este dară restabilită; înse durā-va ea mai multu? „Telegrafulu.“

B o b ā l n ' a 8 Novembre.

Domnule Redactoru! Afara de cele publicate în nri trecuti ai stimatulu jurnalū „T. R.“ în caus'ă Bobeluenilorū ne-au mai întemplatū înca nisce nenorociri mari, adeva unu focu în 2/14 a lunei curinte din causa necunoscută escatū nōptea, la 12 ore s'a aprinsu o casa, și prin unu ventu selbatecu ce a fostu din întemplantū, suflāndu dela resaritu spre apusu, dela cas'ă de unde s'au escatū foculu pāna în capetulu satulu Bobelnei nici bateru unu edificiu n'au fostu crutiātu de focu. Acēst'ă a duratū multu 1/2 ora. —

Au caditū jertifa foculu o mama în etate de 32 ani, o fata de 12 ani, unu copilū de 8 ani, unu altu copilū de 2 ani, ardiendū în cas'ă din care s'a escatū foculu. Au mai arsu unu omu de 73 ani belrānu, și o muiere veduva, acesti din urma suntu înca vii în spitalulu din Dev'a, înse nu e speranță ca voru scapā cu viēt'ă. —

Case s'au ruinatū 34 de numeri. Siuri 31. Grajduri de boi 32. Cotetie de porci 38. Alte cladiri de bucate și staulē de oi și capre, garduri s. a. bucate, fenu și alte nutrețuri de iērna. Cu unu cuventu bietii ōmeni au remasū sub scutulū cēriului liberu, cā și pasarile. — Din caus'ă miserabilitāției ōmenii nefericiti au luatū lumea în capu, pribegindū prin sate pre la rudenii spre a-si pōte capetā quartire de iērna.

Bradu (cottulu Zarandului) în 8/20 Nov. 1872.

Situatiunea topografică a comitatulu Zarandului de o parte, iēra de alt'ă sterilitatea pamentulu acestui'ă, suntu doi factori cardinali, cari nu numai nu atragu concurență și atēntiunea publiculu calatoriu asupr'a sea, ci din contra izolēza asiă dīcōndu acestu micu comitatū, de lumea cea mare și largă, întrū atāt'ă, încātu numai arare-ori are norocirea a fi cercetatū de cāte unu ōspe bene-venitū. —

Pre lānga tōte aceste, se afla din cāndu în cāndu, cāte unu barbatu de spiritū, carele petrunsu de sentiemente bune și patriotice, invigendū tōte obstaculele, face cāte o mica escursiune și prin acestu comitatū, micu în sine, sterilu și seracu, dară fōrte romanticu și locuitu partea cea mai mare de patrioti adevērati —

Între astu-feliu de ōspeti rari și bene-veniti, noi zarandeni, cu dreptu cuventu potēmu enumerā și pre dlu I. D. Ionescu, artistu comicu romānu din Galati împreună cu stimat'ă sea consōrte Francisc'ă (Fany) și Martinu Georgescu, cari în 28 Oct. st. v. au sositū în opidulu Bradu, pentru de a dā și aici cāte-va „Representatiuni teatrale.“

Prim'ă representatiune, au avutū locu în 29 Oct. — Sal'a teatrulu din locu, erā împoporată de unu publicu numerosu, constatatoriu din înteleginti'ă din locu, Bai'a-de-Crisiu și din comunele învecinate, fāra deosebire de nationalitate. —

A dōu'ă representatiune teatrale, s'a datū în 31 Oct. și anume „în favorulu gimnasiulu rom. din locu,“ iēra a treit'ă și cea ultimă în 2 Noemvre. —

Cu privire la talentulu și desteritate a acestui artistu teneru, cu placere avemū a impartasi on. publicu, ca tōte piesele celor trei representatiuni s'au predatū atāt'ă de bine și naturalu, încātu artistulu au seceratū aplause neinterupte și complacerea întregulu publicu asistente. Asemenea și dn'ă Francisc'ă Ionescu și dlu Georgescu au nisuitū a satisface acceptārei on. publicu.

Dn'ă Francisc'ă, cu deosebire prin conversatiunile și prin manierele sele celo fine, si-au căscigatū simpatii'ă și stim'ă mai multorū d-ne de aici. — Cātu înse despre inesi piesele reproduse de dlu artistu I. D. Ionescu, cea mai mare și mai placută impresiune o au facutū următoarele :

„Tiaranulu în monte“, în carea susu-memoratulu artistu, într'unu limbagiu poporalu și neartificiosu, înse placutū și atragatoriu, de o parte, au ăretatū iubirea de patriă și de natiune a poporulu dela tiēra, precum și alpierea lui și păstrarea cu scumpatate a datinelorū strabune etc. iēra de alta parte au combatutū vitiulu; efeminarea moravurilor, caracterelor etc; „Barbu Iantariu“ și „Pandorulu cersitoriu,“ iēra-si nisce piese, cari potū fi destulu de instructive, pentru multi barbati esiti și crescuti în senulu scumpei și multu probatei nōstre natiuni, pre carea înse, acum o ignorēza sēu totalu, sēu numai în parte.

Atāt'ă, — fōrte pre scurtū — despre dlu I. D. Ionescu, cā artistu. — Cātu înse despre sentiemente patriotice și nobile ale dlui Ionescu, cu placere vinū a impartasi on. publicu, ca cetindū și d-sea în diariile nōstre despre starea cea critică finantiale a gimnasiulu rom. gr. or. din locu, s'au emotionatū întrū atāt'ă, încātu înca în Sabiu s'au resolutū a dā cāte-va representatiuni în favorulu acestui'ă. — Prim'ă representatiune pentru acestu scopu filantropicu și maretū — datū în Sabiu în 28 Septemvre a. c. au produsū unu venitū curatū de 50 fl. v. a. care suma a și sositū sub adres'ă dlui ad. Georgiu Secula în Bai'a-de-Crisiu. —

Representatiunea a dōu'ă, datū spre scopulu susu-mentionatū — aici în Bradu au produsū unu venitū curatū de 36 fl. v. a., care suma dlui actore o au și inmanuatū numai decātu Par. protopresbiteru și dir. gimn. prov. Nicolau Miheltianu.

Prin urmăre dlui I. D. Ionescu, pentru ameliorarea stārei finantiale a gimnasiulu rom. gr. or. din locu, și respective pentru departarea pericolulu ce-lu amenință, au administratū pāna acum'ă, o suma de 86 fl. v. a. — o suma acēst'ă, mică în sine, fatia cu marimea pericolulu finantialu ce-lu amenință, în specie, și facia cu starea cea critică a acestui Institutu în genere, — dară mare, și înca fōrte mare, fatia cu poterile materiale ale donatoriulu. — Din acestu motivu deci, atātu junimea studiōsă la acestu Institutu, cātu și înteleginti'ă și poporulu acestui comitatū, cari si-au sacrificatū ultimii sei dinari, pentru înființarea acestui focalariu, apretindū sentiemente cele patriotice și nobile ale dlui I. D. Ionescu și ale tuturor mecenatilorū și spriginitorilorū acēstei cause (despre cari deosebitu cu alta ocașiune) vine ale esprimā cea mai cordială multamita. —

Primăscă dăra dlu I. D. Ionescu spresăunea stimei tenerimei studiōse și a intelegintiei opidului Bradu, carea in caletoari'a domniei sele — spre Bai'a-de-Crisiu—Halmagiū—Bateni etc. — i urēza succesu bunu și deplina sanetate, că perfectiōnându-se și mai multu in art'a sea, prin piesele sele, sa pōta delectă publiculu combatendu vitulu și laudāndu patriotismulu, firmitatea caracterelor etc. —

G. P.

Ap'a Vinerei 8/20 Novembre 1872.

Domnule Redactoru! Unu ce neplacutu este dēca cine-va te silesce și te trage in publicitate a te aperă contr'a atacurilor nedemne și nedrepte, cum a facutu in nr. 80 a „Telegr. Rom.“ dlu jude regescu din Dev'a I. B. a l o m i r i și nu me potu in destulu miră cum vine d-sea din seninu, fără nici o reserva și intr'unu modu asiā brutalu și cu astfelu de cuvinte dure, cari se afla numai in Dictionariulu d-sele, a me calumniā și vatemā numindu-me trantoru etc.

Cu permissiunea d-tale, dle redactoru, me rogu in interesulu adevērului a dā locu in diuariulu ce'lu redigeti urmatōrelorū reflessiōni :

Din acelu motivu nu amu respunsu la acele vatemāri acceptāndu și continuarea discursului nedemnu a dlui Ioanu Balomiri, care și aparū in nr. 88, 89. și pōte va mai urmā.

Inainte de tōte trebuie sa intrebu pre dlu Ioanu B. ca de unde scie d-sea asiā positivu ca articlii nr. 14 și 74 din „Telegr. Rom.“ suntu facuti de clic'a politico-nationala din scaunulu Oresthiei și fabricati de unu membru acelei'a din Vinerea? cu ce pōte dovedi d-sea acēsta afirmatiune? eu provocu și rogu cu totu respectulu pre dlu redactoru sa bine-voiēsca a spune de suntu eu fabricatoriulu articlului cestionatu din urma?*)

La refrāngerea atacurilor nedemne din articlulu nrului 80 nu me demitu, căci, corespondintele insusi trebuie in detaliu a le combate, eu me marginescu a reflectă cu privire la denumire și a observā dlui B. numai atāt'a; ca eu nu invinuescu pre Inaltulu Ministeriu din Pest'a și respective pre fostulu ministru Bitto, căci nu m'a denumitu și pre mine de jude reg. la tribunalulu din Dev'a. Mai suntu și altii carii au remasū nedenumiti, barbati apti și stimati nu numai intre romāoi dāra și intre alte nationalitāti, ba au remasū și magiari și sasi destui nedenumiti și asiā nu suntu eu oriculu. Dealtmintrea dēca m'asiu fi și maniatu căci nu sum denumitu, cum se vede ca presupui d-ta, per quam regulam sa vinu sa-mi resbunu asup'r'a d-tale? De unde și pāna unde identitatea intre ministrulu Bitto și d-ta?

Trecendu la articlulu nrului 14 a „Telegr. Rom.“ pre care dlu Balomiri nu au avutu tempu din 9 Febr. 1872 pāna in 6 Oct. 1872 sa-lu combată, i observēdiu: ca dēca amu și fostu eu corespondintele acelu'i'a — eu nu m'amu atinsu a vatemā in trensulu persōne fără amu descriu numai faptele dlui B., cari voru remanē neuitate in acestu scaunu — și că sa-i dovedescu mai de aprōpe ca cele afirmate suntu adevērate, fia destulu a-i amintī ca: dēca comunitatea Vinerea in 22 Ianuariu 1866 sub nr. com. 10, a decisu sum'a de 200 fl. v. a. pre sēm'a fondului scolaru pre totu anulu, care conclusu presentāndu-se și magistratului in 2 Febr. 1866 spre aprobare și dāndu-se d-sele spre referare, de ce nu au referatu caus'a acēst'a pāna in 18 Iun. 1869 care asternendu-se și comitelui fondului reg. spre intarire de unde venindu sub nr. 1019 in 2 Sept. 1869 de ce din 8 Oct. 1869 pāna cu finea a. 1871 cāndu te-ai dāsu — ai tienut'o la intunerecu și nu o ai realizatu, — căci cele afirmate de d-ta in nr. 88 crede-me ca nu-'ti servescu spre onōre ba me miru cum ai cutediātu a-ti recunōsce insuti slabiciunile dēca te tieni asiā mare activistu.

Escusarile d-tale in continuarea din nr. 88 nu merita a fi combatute cu atāt'a mai putienu a-ti respunde la cele din nr. 89 și in urmarea mai de parte dechiarāndu-le simpliciteru de nedrepte. Noi in fapta ne tienemu de conclusulu nostru radicatū de j' in potere de dreptu și pentru dovedirea asertiōnei fia-mi permisū a-ti citā din cuventu urma-

*) Constatāmu unu adevēru cu ocasiunea acēst'a ca nu dlu Iosifu Orbonasiu este autorulu cor. din cestiune din nr. 74 alu foiei nōstre. R.

tōrea resolutiōne a magistratului urb. scaun. indreptata cātra prē on. scauna protopopescu — (dōra nu esti Tom'a necredinciosu sa nu credi ca e adevērata.) Nr. polit. 2612 ex 1872. C o p i a

Venerabilului scaunu protopopescu gr. or. in Orasthia.

Ilustritatea sea domnulu comite alu natiōnei sasesci prin emisulu seu de dto 11/10 1872. Nr. 244 au aplaciatu conclusulu comunitātiei Vinerea de dto 22/2 1872 Nr. 18 prin care din venitulū casei alodiala au donatu la fondulu scolaru gr. orient. din Vinerea unu ajutoriu de 200 fl. v. a. pre anu, incependu dela 1/1 1870 incōce. —

Despre ce prin acēst'a se incunoscintēdiā atātu representanti'a comunala a Vinerei, cātu și ven. scaunu protopopescu spre dispunerea ulterioāra, cu acelu adausu, că cass'a alodiala a Vinerei prin acēst'a este avisata a plati la fondulu scolaru somele cadinte pre anii 1870, 1871 1872 iēra pre venitoriu totu in rate cuartale pre lānga cuitantia timbrata și vidimata.

Oresthia in 25 Octobře 1872.

Magistrat urb. scaun.

N a g y m. p.

G o h n m. p.

Prin urmare te poti convinge pre deplinu d. B. ca intru adevēru in acelu fondu se afla și avemu o suma de 600 fl. v. a. adeva b a n i i și nu minciuni și siarlatanarii de ale d-tale de care nu te sfiesci ale aruncā asup'r'a altor'a — și 'ti potu spune și acum'a ca Dobo intru adevēru intr'unu anu de dile de cāndu e inspectoru a facutu pōte mai multu pentru inaintarea și prosperarea binelui publicu și in interesulu nationalu decātu d'ta in 10 ani cātu tempu ai fostu senatoru și inspectoru și că sa te convingu — te invitū sa bine-voiesci a veni in persōna și sa vedi ca in ce stare deplorabila se aflau pre tempulu d-tale fagadeulu din Sibotu—Cugiru, scōl'a din Balomiri, Sibotu și Cugiru și cum suntu acum'a — și pōte și altele.

Lasu neatinsē cele-lalte pecate ale d-tale și te rogu in interesulu d-tale a te desbracă de multele slabiciuni persōnali ce le posedi de a calumniā și invidiā pre altii pre nedreptu.

Pentru asta-data ti dicu adio! dle B.

Iosifu Orbonasiu

R o m a n i ' a .

Dumineca, in 29 Oct. (11 Nov.) Mariile Loru Domnulu și Dōmn'a, insociti de dnii ministri de lucrāri publice și de resbelu, de dn'a Mavrogheni, dama de onōre, de prefectii de Ilfovu și Dāmboviti'a, de directorele generalu alu linielor ferate, au fostu cu unu trenu specialu de au visitatu lini'a ferata dela Bucuresci la Pitesti. Mariile Loru au plecatu din Bucuresci la 9 ore dimineti'a și au ajunsu la Pitesti la 11 ore și 45 minute; dela Pitesti au pornitu inapoi la 2 ore și 45 minute și la 5 ore și jumetate erau in Bucuresci.

Marsiu-rut'a trenului a fostu combinata astfelu ca in ducere, Mari'a Sea Domnulu s'a opritu și a visitatu in tōte amenuntele trei din statiuni, precum și podulu de pre Argesiu, iēra la intōrcere cele-lalte trei statiuni de pre acēsta linia.

Pre la tōte statiunile Mariile Loru au fostu intempinate de sub-prefectii respectivi, de primarii comunelor vecine, de o multime de tierani și tierance cu bucheturu de flori și de detasiamente de militiani și de calarasi pre cari Mari'a Sea Domnulu i-a trecutū pretotinden in revista.

La gar'a dela Pitesti, pre lānga autoritātile civile și militare se aflau adunate mai tōte nobilitātile orasiului și ale judetiului, cari au primitu cu cea mai mare bucuria pre Mariile Loru, oferindu-le buchete de flori.

Presedintele comisiōnei interimara a orasiului, dlu Teodoru Naum, presentāndu-se Marielor Loru, impreuna cu cei'a-lalti membri, a rostitu unu cuventu.

Dupa acēst'a presedintele consiliului judetianu, dlu Alessandru Zisu, a esprimatū din partea judetiului fericirea de a primi in capital'a Argesului pre Mari'a Sea Domnulu. Mariile Loru mersera la biserică, apoi la casa dlui Miculescu, unde li se gatise dejunulu. La dejun, deosebitu de dnii ministri, de dn'a Mavrogheni, de dn'a Sofi'a Cretulescu, au luatū parte parintele episcopu de Argesiu, dlu Zisu, presedintele consiliului judetianu, dlu Teo-

doru Naum, presedintele comisiōnei interimara a orasiului, prefectulu judetiului, d-nele Zisu, Elen'a Papadopolu și Miculescu, și dnii: generalulu N. Gulescu, Ioanu Brateanu și altii.

Pre la sfersitulū dejunului, parintele episcopu a purtatū unu toastu felicitāndu pre Mariile Loru de buna venire in orasiulu Pitesti.

Mari'a Sea Domnulu a respunsu in modulu urmatoriu:

„Suntu aprōpe 6 luni, cu ocasiunea ultimei mele veniri in acestu orasiu, cāndu mi-amu esprimatū dorinti'a de a reveni estu tempu inca impreuna cu Dn'a in midiloculu d-vōstre și a vedea legatu atunci Pitestii cu capital'a prin cale ferata.

„Este o adevērata satisfactiune pentru mine ca acēsta a mea dorinti'a s'a potutu implini asiā de curendu. Fia că dromulu de feru, acestu puternicu midilocu alu civilizatiōnei, sa deschida tōte bogatiile judetiului Argesiu, și sa contribuiēsca la in-florirea orasiului Pitesti, prin desvoltarea comerciului; fia că inlesnirea căiloru de comunicatiune sa respandēsca prosperitatea asup'r'a acestei frumōse pārti a Romaniei.

„Urāndu că sa vedemu intr'unu viitoriu apropiatu realizarea acestorū progrese asteptate cu nerabdare de fia-care din noi, inchinu acestu paharu in sanetatea orasieniloru Pitesteni, cari asta data, că și ori de câte ori amu venitu in midiloculu lorū, mi-au aretatū devotamentulu lorū prin primiri caldūrōse, pentru cari le multiamescu din inima.

„Sa traiti ani indelungati și fericiti.“

Dupa dejun, Mariile Loru au mersu in trasura pre cōst'a ce se afla la spatele orasiului de unde au privitu vederea cea frumōsa ce se desfasura de aci pre lunc'a Argesului și pre aceea a riuriloru ce cobōra din judetiulu Muscelului, precum și pre delūrile și muntii ce incungiura horisontulu ce se descopere dupa acēsta cōsta. Mari'a Sea totu intr'o vreme a visitatu casarm'a venatoriloru ce se afla in prej'm'a locului. De aci Mariile Loru, intrāndu in trasura, s'au preumblatu prin principalele strade ale orasiului, s'au coboritu in grādin'a publica unde se aflā musica, și in urma, urcāndu-se iērasi in trasura, au mersu la gara, și au pornitu cu trenulu specialu la Bucuresci.

Pre totu lungulu stradelorū, de pre ferestriile caselorū, la grādin'a publica, și de aci la gara, Mariile Loru erau primite cu salutārile cele mai entusiastice.

Acēsta excursiōne a Marielor Loru a fostu favorisata de o di de tōmna din cele mai frumōsa.

„Cur. de Iassi.“

Concursu.

Pentru ocuparea postului de parochu pre vacant'a parochia Vidolmu tractulu protopr. a Lupsiei pāna la 1 Decembre a. c. st. v.

Emolumentele suntu: Casa parochiala cu pivnitiā și gradina de pomi, pamentu aratoriu de 1 ferdela de cucuruзу, de grāu 5 ferdele pre unu anu, pre altulu 7 ferdele, fonatiu de 3 cara de fēnu, și cimiteriulu de 2 cara de fēnu și dela 60 de case cāte 8 cupe de grāu simbri; apoi venitele stolare obicinuite.

Doritorii de a ocupā acēsta parochia: se cere a fi clerici absoluti, și cu portārī morale, concurselu au sa fia prevedinte cu documentele necesari, și ale adresā la scaunulu prot. gr. or. alu Lupsiei pāna la 1 Decembre 1872.

In contielegere cu comitetulu bisericescu din Vidolmu.

Ofenbai'a 3 Novembre 1872.

(3—3)

Nicolau Fodoreanu
Adm. prot. gr. or. a Lupsiei.

Cancelaria advocatiala.

I o a n u M u n t e a n u avocatū provincialu aduce la cunoscinti'a onoratului publicu, ca si-a deschisu „Cancelari'a advocatiala“ in Sasu-Sebesiu și primesce insarcināri de aperare in causele civile, criminale și cambiale la tribunalele de Prim'a instantia precum și la forurile mai inalte, mai de parte primesce inaintarea causelorū de ori-ce natura indreptate cātra forurile politice și cātra guvernulu tieriei, studiulu teoreticu și pracs'a cāstigata pre terenulu juridicu i voru face posibilu a satisfāce cu acuratetia și onestitate tuturorū insarcinārilorū lui incredintiate.

(2—3)